

XXXIX.

Betræfning

over

Forflag til Lov angaaende Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klagere.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Det er uden Tvivl en i Folket ikke lidet udbredt Mening, at Borgerne burde være berettigede til at erholde Kundskab om de Erklæringer, der have Indflydelse ved deres Ansøgnings Afgjørelse paa de forskjellige Trin af Statsstyrelsen, og det turde ikke være ganske sjældent, at de, der troe sig brøstholdne ved denne Afgjørelse, nære Mistroer mod Paalideligheden af de Erklæringer, hvorved de mene, at det uheldige Udfald er foranlediget. Der ere og allerede for en endog fraliggende Tid siden i Pressen fremtraadte varme Talsmænd for den ovennævnte Berettigelse. Da der i 1820 skulde udarbejdes en ny Anordning angaaende hvad der var at iagttage ved Ansøgnings og Klagers Indgivelse, blev Spørgsmaalet taget under omhyggelig Overveelse; men, uagtet man erkjendte Bøgen af de til Fordeel for hiin Berettigelse paaberaabte Grunde, fandt man dog, ved at overtænke Sagen fra dens forskjellige Sider, saa megen Betænkning ved i denne Retning at afvige fra den til den Tid gjældende Grundsætning, at denne blev vedligeholdt i den nye Forordning (Frdg. 15 Decbr. 1820 § 8, cfr. den i Coll.-Tid. s. f. N. Nr. 65 og 66 meddeelte Fremstilling af Forordningens Motiver, i Særdeleshed S. 900—903).

Spørgsmaalet blev og bragt paa Bane i de to første Stænderforsamlinger for Nørrejylland og var der Gjenstand for levende For-

handlinger. Ved den første Forsamling faldt det i saa Henseende af et Medlem gjorte Forflag allerede ved Afstemningen under den indledende Forhandling, dog kun med en Forskjel i Stemmetallet af 1. I den anden Forsamling gik derimod et lige Andragende igjennem med en betydelig Stemmesleerhed, og som Følge deraf blev der indgivet en Petition (Viborg Stændertid. f. 1836, 1ste Række, S. 691—700, 1838, 1ste Række, S. 793—800 og 2den Række, S. 575—617). Denne blev dog af de Grunde, hvorom den kongelige Kundgjørelse til den i 1840 sammenraadte Forsamling indeholder en temmelig omstændelig Forklaring, ikke indvilliget (Viborg Stændertid. for 1840 S. 27—28). En Petition i samme Retning var og indkommen fra den slesvigste Stænderforsamling for 1838, hvilken fandt en lignende Afgjørelse.

Sagen har fremdeles tidligere været sat i Bevægelse i Folkethinget, der dog i Sammes tredie Session allerede under Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling tilbageviste et Lovforflag væsentligt af samme Indhold, som det nu foreliggende, og det omtrent med en saadan Stemmesleerhed som den, hvormed det nu er blevet vedtaget.

Nærværende Udvalg har, ved at tage Sagen under nøie Overveelse, fundet, at de Grunde, som tale for det ovennævnte Lovfor-